

Журба

Левко Боровиковський

Горе ж тому кораблеві,
Та у море занесенному,
Горе тому сиротині,
Від родини відлученному!
Куди віне буйний вітер -
Корабль в хвилях потопається;
Куди гляне сиротина -
Слізеньками обливається!
Ніхто з моря кораблика
До берега не повертає;
Ніхто в горі сирітоньки
До серденька не пригортає.

Горе ж мені на чужині,
Ніхто мною не кохається;
Чи заболить головонька -
Ніхто мене й не питається!
Лягла журба на серденько
Так, як камінь на могилоньку,
Схилялася головонька,
Як маківка на билиненьку...
Коли б мені на чужині
Крильця дав соловейко:
Знявся та полетів би я,
Куди рветься моє сердечко!
Коли б мені на чужині
Родиненька та далекая:
Велась моя б розмовонька,
Веселая та легенькая...
Лети, сизий голубоньку,
Де рід мене сподівається;
Скажи моїй родиноньці -
Я за нею убиваюся!..